

9K 84 box a

Bisen
om
**Peter og
hans Kvæserpige.**

Hvorledes Kvæservallen bragte Lykke.

Og; Gutterne derhjemme.

København.

Bernh. Wennstrøms Bogtrykkeri.

Mel. Kvæservalsen.

Peter var Pebersvend, tadt han sa':
Aldrig jeg gifter mig, nej, hu ha!
Gifte en Pige, nej, aldrig, nej,
Hvad skulde Peter paa den Galej?
Nej, jeg vil leve og være lystig,
Thi tog jeg en Kone, saa sit hun vist Prægl,
Hver Gang hun mukled, naar jeg var is'tlig,
Saa skulde vi høre et Bræl og et Hyl.

Henne i Gaden de gif med Glans,
Der gav en Dame just Kursus i Dans,
Peter han lyttede tadt — allenfals
Hver Gang de spilled en Kvæservals.
Hør, hør, Musiken, hvor den blæser,
Nej jeg maa derover hos Frøken Bent,
Jeg maa dog lære, at danse Kvæser!
Og Peter indskrev sig som Abonnent!

Huj, hvor han dansed og Thora Bent
Dansed hver Aften med ham omrent,
Kælede for ham og trykked ham,
Peter han rødmed, det følle ham.
Frøken, De maa sgu ikke kille
I Siden — jeg tror, at jeg ler mig ihjel!
Frøknen hun smilende ganske stille,
Hon tenkte: Den Fugl skal vi fange vel.

Peter sit endelig Kvæ's ren lært,
Svingede Frøknen — hun smiled kært,
Han blev som ekstra nu præsentert,
Dansed for Holdet hel int'resseri.
Hvifled: O, Frøken, du søde Tulle,
Jeg danser og danser — hvor det dog er rart!
Aa, hvor jeg elsker dig, du hulde,
Min Elskov har taget en rædsom Fart.

Frøkenen sulled: Min lære Ven,
Hjertet det giver jeg nødig hen,
Dog til en Danse som De af Nang
Gi'r jeg det — sving mig igen en Gang.
Peter han svinged og han svinged,
Han slæbte og sled som en Bognmandshest,
Hjertet som Foden var bevinget,
Og Kvæseren endte med Bryllupsfest.

Peter han sværmer for Kvæseren,
Tidt med sin Kone han danser den,
Hvisker i Dansen: Ja, Thora, den
Lærte mig Livet, min søde Ven.
Nu gi'r de Kursus igen i Dansen,
Og Kvæf'ren gi'r Penge og godt Humør,
Paa deres Skilt staar der: Peter Hansen,
Tilhøjre i Stuen, den første Dør.

Gutterne derhjemme.

Mel. af „Gutter ombord“.

Gutterne derhjemme
Kan vi aldrig glemme,
I Nyboder, i den fæste Stok.
Det er Mænd og Drenge,
Født paa Danmarks Enge,
Det er Folk, — I kender dem jo not.
Det er dem, der pløje salten Vand,
Det er dem, der flog ved Helgoland.
Og naar Bølgen bruser
Og naar Stormen suser,
Møder frem den kælle Nybo'rsmand.

Fattig er hans Stue,
Ude Storme true,
Men i Hytten der er hyggeligt.
Dog naar Ordren lyder,
Som ombord ham byder,
Siger han: Farvel, lev lykkeligt.

Fremad stævner han, den lælle Krop,
Ud paa Bølgen — Dannebrog i Top.
Stormen er Musiken,
Tordnen Trommestikk'en
I hans Dans, og det er en Galop.

Men sin Slut derhjemme
Kan han ikke glemme,
Selv for Sydens mørke, skønne Mø.
Hun er jo hans Stjerne
Ude i det Fjerne,
Bigen hist paa Sjællands grønne Ø,
Og naar han en Gang i blodigt Slag
Segner bleg paa Kampeus hede Dag,
Vil han Tanken vende
Hjemad efter hende,
Han vil dø for hende og sit Flag.

Peter Kaninstof.

smagspræs. svarthu

smagspræs. svarthu